

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

VÅR REFERANSE
23/6147

DERES REFERANSE
21/4280-30

DATO
31.08.2023

Høring – NOU 2023:15 Bærekraftsrapportering

1. Innledning og oppsummering

Det vises til Finansdepartementets høringsbrev av 23. mai 2023 om gjennomføring av direktivet om bærekraftsrapportering (CSRD).

Finanstilsynets høringsuttalelse er avgrenset til å omtale problemstillinger som har særlig betydning for Finanstilsynets ansvarsområder.

Omstillingen til en lavutslippsøkonomi vil kreve store investeringer. Et av målene i Parisavtalen er å gjøre flyten av kapital forenlig med reduksjon av klimagassutslipp og klimarobust utvikling. Forutsetning for å dreie investeringer og utlån i mer bærekraftig retning, er at investorer, långivere og andre interessenter får relevant og pålitelig informasjon om virksomhetenes klima- og miljøpåvirkning, og deres eksponering mot klimarisiko og annen bærekraftsrelatert risiko. Kravene til bærekraftsrapportering som følger av CSRD vil etter Finanstilsynets vurdering bidra til dette.

Virkeområde

Finanstilsynet støtter utvalgets flertall i at plikten til å utarbeide bærekraftsrapportering lovfestes for de foretakstypene som omfattes av minstekravene etter CSRD. Regelverket er omfattende og vil medføre betydelige kostnader for rapporteringspliktige foretak. Videre legges det opp til en forskriftshjemmel til å utvide virkeområdet. Et virkeområde i tråd med minstekravene antas også å være i samsvar med hvordan reglene vil bli gjennomført i de fleste andre EØS-land.¹

En type foretak det etter Finanstilsynets vurdering kan være aktuelt å gi reglene anvendelse for, er foretak som er utstedere av finansielle instrumenter tatt opp til handel på regulert marked, men som har en annen foretaksform enn de som i utgangspunktet er omfattet av flertallets forslag. Eksempler på slike foretak kan være statsforetak og samvirkeforetak som er obligasjonsutstedere.

Utvalget foreslår at Finanstilsynet skal ha adgang til å kreve informasjon fra norske datterselskaper og filialer av foretak fra land etablert utenfor EØS om salgsinntekter som er generert i EØS². Finanstilsynet vil påpeke at konsekvensen av en slik opplysningsplikt og ansvaret for oppfølging av eventuell plikt til bærekraftsrapportering er uklar og bør presiseres. Finanstilsynet legger til grunn at CSRD ikke utvider Finanstilsynets ansvarsområde til nye typer foretak, slik at det kan være filialer og datterforetak som kan være omfattet av rapportering etter CSRD, men som faller utenfor Finanstilsynets ansvarsområde. Det bør klargjøres eventuelt hvilke andre myndigheter som skal

¹ I den svenske lovutredningens foreslås det at virkeområdet til de nye reglene avgrenset til det som samsvarer med direktivets minimumsforpliktelser

² Dvs. totale inntekter i EØS-området.

kunne kreve slike opplysninger og hvilket ansvar disse har for å følge opp bærekraftsrapportering fra større datterforetak og filialer av foretak etablert utenfor EØS og som ikke omfattes av Finanstilsynets regnskapskontroll eller tilsynsansvar.

Ekstern bekreftelse av bærekraftsrapporteringen – attestasjon

Finanstilsynet støtter forslaget om at en annen revisor enn foretakets valgte revisor kan attestere bærekraftsrapporteringen. Det vises til utvalgets begrunnelse om at det vil gi en bedre mulighet til å utnytte kapasitet og kompetanse i markedet for revisjonstjenester. Finanstilsynet antar flere mindre revisjonsselskaper ikke ser seg i stand til å bygge opp kapasitet og kompetanse på bærekraftsrapportering, og at det derfor er formålstjenlig at en annen revisor kan foreta attestasjonsoppgaven.

Utvalget foreslår videre å åpne for attestasjon fra alternative tilbydere. Finanstilsynet er enig i denne vurderingen, og viser blant annet til at hensynet til konkurransesituasjonen og konsentrasjonsrisikoen i revisjonsmarkedet tilsier at det åpnes for alternative tilbydere. Rapporteringspliktige foretak vil dermed få tilgang til et bredere tilbud av tilbydere av attestasjonstjenester og som representerer andre fagmiljøer som er relevante for bærekraftsrapporteringen. Dersom andre tilbydere enn revisjonsforetak skal ha en reell mulighet til å konkurrere, bør de etter Finanstilsynet vurdering gis anledning til å tilby sine tjenester fra det tidspunktet de nye rapporteringskravene trer i kraft.

Utvalget foreslår at tilsynsansvaret for alternative tilbydere legges til Finanstilsynet. Utvalget har selv påpekt den rettslige usikkerheten om adgangen til å legge tilsynsansvaret for alternative tilbydere til Finanstilsynet. Det fremgår av den svenske lovutredningen at man anser at tilsynsansvaret ikke kan legges hos andre enn akkrediteringsmyndigheten. Finanstilsynet legger til grunn at tilsynsspørsmålet må avklares nærmere i lovprosessen. Finanstilsynet er enig i utvalgets vurdering av at et tilsynsansvar hos Finanstilsynet kan være hensiktsmessig for å sikre et enhetlig tilsyn med aktørenes attestasjonspraksis. Hensynet til enhetlig tilsyn og ensartet attestasjonspraksis vil imidlertid også kunne ivaretas gjennom et samarbeid mellom akkrediteringsmyndigheten og Finanstilsynet.

Når det gjelder utdanningskrav for bærekraftsattestanter som ikke er revisorer, mener Finanstilsynet at bærekraftsattestanter vil ha behov for revisjonsfaglig kompetanse og regnskapsforståelse, og at dette vil bidra til å sikre hensiktsmessig kvalitet på bekreftelsene som skal avgis basert på revisjonsstandarder. Finanstilsynet støtter utvalgets forslag om at det bør kreves mastergrad i regnskap og revisjon.

Utvalget har ingen nærmere drøftelser av om bærekraftsrevisor og alternative tilbydere skal registreres i Enhetsregisteret slik som revisor som er valgt til å revidere årsregnskapet. Finanstilsynet mener at dersom det åpnes for at andre enn valgt revisor kan attestere bærekraftsrapporten, bør det på tilsvarende måte være notoritet om hvem som er valgt som bærekraftsrevisor/attestant og at dette er informasjon som bør være offentlig tilgjengelig.

Gjennomføring av CSRD i norsk rett vil medføre at Finanstilsynet vil få vesentlige utvidede kontroll- og tilsynsoppgaver. Finanstilsynet legger til grunn at ressursbehovet avklares gjennom de ordinære budsjettprosessene.

For Finanstilsynet

Per Mathis Kongsrud
finansstilsynsdirektør

Anne Merethe Bellamy
direktør

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke håndskrevne signaturer.